

Er wordt ook niet meer gesproken van de strijdtag 1 Mei, maar van de 1-Meiviering. Er wordt alleen gesproken van bloemen, vlaggen en versnaperingen. Enkele sprekers wisten de demonstranten weer met mooie woorden en leuzen te winnen voor hun verderfelijke spel en 1 Mei 1924 was weer kalm verlopen.

Wij, de Kommunistische Arbeidersjongeren, willen wat meer zeggen tot de arbeidersklasse. Wij roepen je toe: Alleen de Revolutionaire arbeiders zullen de 1-Meidag weten te gebruiken. De verraders van het Proletariaat moeten ontmaskerd. Gij arbeiders moet ZELF UW LEUZEN VASTSTELLEN, maar dan REVOLUTIONAIRE LEUZEN! Deze kunnen dan niet anders zijn dan:

ONTEIGENING DER BOURGEOISIE!
OP VOOR DE GEWAPENDE OPSTAND VAN HET PROLETARIAAT!

WEG MET DE VAKBONDEN EN DE PARLEMENTSPARTIJEN!

SICHTING VAN KOMMUNISTISCHE ARBEIDERSBONDEN EN JEUGDBONDEN!
dan kunnen wij de leus van 1889: DE INTERNATIONALE VERBROEDERING VAN HET PROLETARIAAT, DE VESTIGING VAN HET COMMUNISME, tot werkelijkheid brengen!

VERSLAG van de K. A. J.)

Wederom staan we voor de taak een overzicht te geven van wat achter ons ligt en wat in de naaste toekomst moet gebeuren.

Meenden vele van ons dat de vreeselijke toestand van het proletariaat, vooral in Duitsland, revolutionaire opstanden tengevolge moest hebben, in 't groot was daarvan tot heden geen sprake, al ontstonden er ook tegen de wil der vakbonden, een geplaatselijke bewegingen als te Ludwigshafen, te Hamburg, en de havenstaking (de eerste) (bedoeld wordt, die van '23, Red.) in Engeland.

De oorzaak daarvan moet daarin gezocht worden, dat de arbeiders als klasse „voorgezicht” door de vakbeweging en de parlementaire partijen, gelooven dat het wel weer beter zal worden. Ze meenen dan ook in hun eigen belang, achter de leuze hunner leiders, n.l. „opbouw”, te moeten staan. Deze z.g. opbouw, het herstel van het kapitalisme, betekent een nog grotere onderdrukking van het proletariaat, waardoor het kapitalisme zich nog een tijdlang kan handhaven.

Om dit het proletariaat duidelijk te maken, en de revolutionaire zelf-actie te bevorderen, moet de Kommunistische Arbeidersbeweging, meer dan voorheen ingrijpen in elke actie van de arbeiders, hetzij „aanval” of „afweersrijd”, om te pogen die te verbreden en tegen den wil der leiders in, een revolutionaire beweging er van te maken. De Komm. Arb., de K. A. P. en de K. A. J., hebben bij de bepaling hunner tactiek steeds voor ogen te houden, dat niet door woorden, doch alleen IN DEN STRIJD, zij de verradende leiders kunnen ontmaskeren. Eveneens zal NIET door woorden maar IN DEN STRIJD het vakgroeps-egoïsme verdwijnen, de noodzakelijke KLASSE-solidariteit en de revolutionaire bedrijfsorganisaties geboren worden en de K. A. P. en K. A. J. verstrekt worden.

Een praktisch strijdprogram zooals de afd. A'dam van de partij reeds voorstelde te ontwerpen, onder medewerking van ALLE Leden, zal hier als richtsnoer moeten dienen, de non-activiteit der partij moeten opheffen en de strijdbaarheid der K. A. J. verhoogen.

Inzake dit punt zal de K. A. P. nog stelling moeten nemen, evenals het al of niet noodzakelijke van een aparte, dus zelfstandige jeugdorganisatie. De K. A. P.ers, zullen wat dit laatste punt betreft, moeten inzien, dat de partij-organisatie en de partijgeest, de jongeren niet aantrekken kan, en in geen geval BEHOUDEN kan, maar dat een zelfstandige K. A. Jeugd-organisatie, dit zeer belangrijke werk voor de K. A. Internationale, moet doen. Tot zoo lang is onze K. A. J. slechts als symphoniseerende bij de K. A. I. aangesloten.

Zooals bekend bestaat reeds tusschen afd. A'dam der partij en de zelfstandige K. A. J. een strijdgemeenschap.

Ze belegden in de afgelopen periode tezamen 5 openbare- en nog eenige cursusvergaderingen, en 4 gecombineerde h. h. vergaderingen. Ook de marktpropaganda voerden we tezamen.

Verder hield de K. A. J. zelf, ongeveer iedere week nog een h. h. vergadering en een studie-bijeenkomst waar brochures enz. werden behandeld; bovendien belegde zij 2 openbare jeugdvergaderingen, waar alleen de jongeren het woord voerden.

Ook de krant wordt in hoofdzaak door de K. A. J.ers zelf geschreven en gefinancierd, hoewel dit eerste werk nog door te weinig K. A. J.ers geschiedt.

Tegenover de geschillen in de K. A. P. N. en degenen die zich afscheidden stond de K. A. J. kritisch. Zij meende dat er, zeker in Holland, geen reden bestond voor een z.g. „Essensche- of „Berlijnsche” richting.

Voor de Wedervereniging, ook in Duitschland, is de K. A. J. steeds opgekomen en zal dit blijven doen, tot beide partijen zich in een internationaal verband hebben samengesmolten.

De K. A. J. liet zich op een congres van de Duitse K. A. J. vertegenwoordigen. Van reformisme o.d. is bij onze Duitse makkers niets te bekennen. INTEGENDEEL. Zoo werd een gedeelte van afd. Berlijn, om een voorbeeld te noemen, dat had voorgesteld: samenwerking met andere organisaties, door een streng afwijzende houding gedwongen zich af te scheiden.

De oprichting van een Inform. bureau, voor een K. A. J. internationale werd door ons ondersteund.

Wat ten slotte de INVLOED VAN DE K. A. J. OP DE NED. JEUGD, het belangrijkste punt dus, betreft, kunnen we vaststellen dat dit thans een aanvang heeft genomen. Een bewijs daarvoor is, b.v. dat de leiders van de A. J. C. geregeld waarschuwen tegen de K. A. J. evenals de Zaaierleiders, die in hun krant een stukje aan ons „gewijd” hebben. Ook Rosseau, leider der jeugdige metaalbewerkers, heeft zich met ons bezig moeten houden naaraanleiding van een nagelongssteking. Jammer was, dat we ons veel te weinig hebben bezig gehouden met de strijd van de fabrieksjeugd. De toestand der partij heeft veel tijd in beslag genomen en onze vrije beweging belemmerd.

Het zal thans aan de partij liggen of een VRIJWILLIGE SAMENWERKING tot stand komt om samen de ervaringen, de moeilijkheden en gevaren van de strijd door te maken, of dat de K. A. J. voortgaande op den reeds ingeslagen weg, geheel alleen, los van de anderen zal moeten optreden.

Trots de gescheide moeilijkheden is de K. A. J. met drie leden versterkt. Ook in andere plaatsen zijn zeker jonge arbeiders voor de Komm. Arb. beweging te winnen.

Willen wij onze taak naar behooren vervullen, Kameraden, dan zullen meer dan tot

heden ons moeten geven en begrijpen dat de revolutionaire strijd, niet met minder tevreden is, dan met HEEL ONS HART EN VERSTAND.

Moge daarnaast, K. A. P.ers en geestverwanten ons meer dan tot heden steunen, en inzien dat er in onze jonge hoofden en harten niets dan de wil leeft, om onze klasse te dienen en haar Baanbrekers te zijn voor het Kommunisme.

De Secretaresse:

B. HILLESUM.

Mei 1924.

1) Dit verslag is door de K. A. J. goedgekeurd.

Wat denk je hiervan?

In „Engeland” worden „arbeiders” verheven tot den adelstand, ze zijn thans lords. En Mac Donald dineert tezamen met den Amerikaanschen gezant bij den Koning als „intieme gast.” Wat gaan we toch vooruit hé?

Volgens „Het Handelsblad” brengt de Engelsche roode minister van oorlog een saluut aan de kanonnen van het Engelsche Imperialisme.

Het kan verkeeren!

Op 10 April werden in Engeland 120.000 scheepsbouwwerkers uitgesloten. De oorlogsluchtvloot wordt tot meerdere glorie der leus „ontwapening” uitgebreid.

Herderson stuurt een sterke politiemacht om tagen stakende bouwvakarbeiders op te treden. Welke surprises wachten het proletariaat nog van deze Socialistische Arbeidersregering?

In Polen een gevangene vrouw, verdacht van spionage voor de Russische regering doodgefolterd. Daarover ondervraagd, deelde de minister van Justitie, volgens „Het Handelsblad” mede, dat ernstige foltering maar 500 maal voorkwam. Hoevelen van onze makkers zullen daar niet bij zijn geweest?

Het drama te Baarn bracht vele gemoederen in beweging. Hoevelen begripen echter, dat deze gevallen voorkomen uit deze schoone vorm van maatschappij en willen strijden voor een betere? Wij behooren bij deze weinigen!

De 3de Internationale liet strooibiljetten drukken met opwekking aan de Schupo en Rijksweer, om zich aan te sluiten bij de Duitse C. P. Schitterende kommunistische actie niet waar? Ja, ze moeten de massa hebben!

In Engeland, in 't jaar 1923, zijn per dag 5 mijnwerkers door mijnongelukken gedood en 856 gewond.

Commentaar kan hier achterwege blijven!

Klassenstrijd? Malligheid! De Tijd (Katholiek) verwijt Stenhuis Klassenstrijd te willen in Twente. In „Het Volk” van 10 Mei antwoorde Stenhuis: „Wat 'n Malligheid.” Als je heerseren hebt, denk dan, als je een proletarisch hart hebt, veel dan arbeiders!

Mr. Fokkema (en die kan 't weten) vertelt in „de Rotterdammer” van 24 Mei, dat de leiders der vakbonden betaald worden door de regering. Het zit zoo: Van de werklozensteun, door de regering verschaft, trekken ze eerst hun salaris af. Omdat er, redeneert Fokkema, weinig geld is, doordat de leden weglopen.

Belangrijke Berichten.

Dit nummer, versijnt buiten onze schuld, later dan het moest verschijnen. De oorzaak was o.a. verandering van drukker. Wij hopen in 't vervolg op tijd te zijn.

Aan Abonnees, die de 2e Jaargang niet betaald hebben, zullen we de 3e Jaargang niet zenden. We zullen daar streng de hand aan houden, want we hebben betalende abonnees nodig.

Men zende dus spoedig postwissel.

STEUNT DIT ORGAAN!

Stuurt ons direct geld, want de prijs wordt belangrijk verhoogd.

ADM. EN REDACTIE.

„Het vrije Jeugdverbond”, afd. Den Haag verzocht ons te berichten dat zij opnieuw is opgericht.

Secr. G. NABUNK,

Regentesselaan 306

Den Haag.

2e Jaargang

No. 6, 1924

DE BAANBREKER

ORGAAN VAN DE KOMMUNISTISCHE ARBEIDERS JEUGD

Redactie- en Administratie-Adres
VROLIKSTRAAT 229² — AMSTERDAM

Dit blad verschijnt
twee-maandelijks

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco
Propaganda-nummers 5 cent.

JONGEREN, GIJ MOET BAANBREKER ZIJN!

Wat we op school leeren, en wat we later hooren in 't bedrijf, 't is lang niet voldoende om ons 'n juist inzicht te geven over de inrichting van onze maatschappij. Hoe we bestuurd, geregeerd worden, we snappen er geen jota van als we genoeg nemen met de wijsheid die de schoolmeesters ons moeten inpompen. Wat kan 't ons schelen of de meester groote boomen opzet over de Staat met z'n twee kamers, provinciale Staten, Gemeenteraden. 't Raakt onze kouwe kleeren niet, die kouwe theorie! Anders wordt 't als wij zelf met elkaar er over gaan praten, als we voelen het noodig te hebben voor onzen strijd. Dan wordt het Levend, omdat we ook dan pas de werkelijke betekenis van de Staat snappen.

Dan zien we dat het de Staat is die wetten uitvaardigt om ons te verdrukken. Dan zien we dat de Staat niet 'n dood ding is wat daar ergens als 'n geheimzinnig wezen in de hoogte zweeft, maar dat de Staat regeert, dat de Staat „ordent”, belooft, bestraft. De regeringsmannen, de ministers met hun hulp-troepen als: de justitie, de politie, het leger, de gevangnissen, de ambtenaren, die vormen den Staat. Het andere, de zoogenaamde wetgevendende lichamen, hebben weinig in te brengen: de Staat, de Regeering regeert!

Dat kleine groepje menschen regeert over de groote massa! Waarom en in wiens naam? De bezitters van de fabrieken, gronden, mijnen, hebben deze menschen opgeleid. De kapitalisten hebben „intellectueelen” noodig die zorgen moeten (door wetten te maken en voor de uitvoering daarvan hebben te zorgen) dat zij in het ongestoord bezit blijven van de middelen om winst mee te maken. De kapitalisten zelf hebben daarvoor geen tijd en meestal geen kennis genoeg. Daarom wordt in deze maatschappij een bepaalde klasse van menschen gekweekt. Economen, rechters, advocaten, onderwijzers (welke laatste de proletariërs kinderen niet zooveel moeten leeren, dat ze rijp zijn om uitgebuit te worden).

De regering probeert de belangen van het grootkapitaal in welks dienst zij staat, te behartigen.

Is er een vloot noodig voor de rijksten der „rijken”, de Staat, de regering zorgt dat zij er trots verzet komt.

In crisistijden krijgen we anti-revolutiewetten. In ons belang, of in dat van 't grootkapitaal? Stakingsbrekers die geweld plegen worden vrijgesproken, stakers die 't zelfde doen, veroordeeld. Als ambtenaren van den Staat een „zwerver” laten verhongeren worden ze vrijgesproken, 'n arbeider, die om z'n kinderen,

van den hongerdood te redden, een brood steelt, wordt veroordeeld. Wie heeft, dien zal gegeven worden, wie niet heeft nog genomen, dit is het devies waarnaar de regering op order der kapitalisten, haar onrecht regelt.

We begrijpen dat in zoo'n staat, op zulk een regeering, de arbeiders geen invloed kunnen uitoefenen.

Als 't wèl zoo was zouden dan de werkloozen behoeven te krepereen? Als de arbeiders iets te zeggen hadden in de regering, zouden zij zich dan zooals in Duitschland (zeifs, neen 't ergste onder sociaal democratisch regiem!) laten neerpaffen door de soldaten der regering. Zouden zij het dulden dat partijgenoot Ebert (je hebt wel reden om trotsch te zijn op zulk een partijgenoot, A. J. C. ers!) die zelfde soldaten thans bedankt voor de goede diensten, het vaderland bewezen? Zouden zij gedoogen dat de uit hun rijen voortgekomen mannen, die de arbeidersregering in Engeland vormen, als de beste stakingsbrekers optreden? Zouden zij dulden dat de vakvereenigingsbestuurders luisteren naar deze regeerders als zij hun verzoeken terwille van de vrede (vrede voor de kapitalisten om nog scherper uit te buiten!) geen staking te beginnen, zooals geschied is bij de Londensche staking van arbeiders aan de fruitmarkt? Zouden de arbeiders dulden dat hun „leiders” te Londen samenkwamen met de kopstukken van de, in naam der kapitalisten, regeerende krachten?

Om een „vrede” te sluiten tusschen de kapitalisten onderling, die neerkomt op een verscherpte aanval, op de proletarische klasse?

* * *

De kapitalisten hebben de alleenheerschappij, en zij zijn het die tenslotte, als de door hen opgevoede intellectueelen, geen raad meer weten om 't zaakje op pooten te houden, de mannen koopen, direct opgegroeid en opgekomen uit het zweet van het proletariaat; de leiderskaste. Deze vormen dan een arbeidersregering. En... de naam is veranderd maar ds staat, de regering die in dienst staat van de kapitalisten blijft. Ze moge soms hier of daar iets verbeteren aan den toestand van de arbeiders, in de groote belangrijke zaken heeft zij beter dan een zoogenaamde rechtsche regering de arbeiders onder den duim, omdat de arbeiders nog vertrouwen stellen op de de mannen uit hen zelf voortgekomen. Daarom alleen staan de kapitalisten die luttele verbeteringen, (die dan nog schijn zijn) toe.

Maar ook de arbeidersregering is de regeer-

ring, is de staat, het bolwerk van het kapitalisme en de arbeiders zelf hebben niets in te brengen.

Ook zij treedt op voor de handhaving van het privaat-bezit der patroons tegen de arbeiders! Of zooals Fimmen *) het zegt (we citeeren uit „Het Volk”) van 21 Augustus: „Eigenlijk zijn al deze heele-driekwart of half sociaal-democratische regeeringen niet anders dan de meer of minder rood geverfde coulisson, waarachter de werkelijke heerschers, de bankiers, groot-industrieelen en grondbezitters van alle landen, hun plan tot verscherpte internationale slavernij van het wereldproletariaat ontwerpen en uitvoeren, terwijl de arbeidersklasse zich aan de schoone schijn van de „Democratische” regeeringen verliest.

En als ook dat de kapitalisten niet zal helpen, dan hebben ze nog een andere regeeringvorm: de Fascistische Staat. De meest reactionaire intellectueelen moeten dan regeeren. De schijn van arbeidswetgeving wordt weggeworpen. Zonder parlementaire dekmantel, regeert het kapitaal dan naakt!

En ook dat kan het kapitalisme niet van haar ondergang redden!

Het moge zich nog langen tijd op krukken voortbewegen (hoe lang zal afhangen van de zelfbewustzijnsontwikkeling van het proletariaat) maar sneven zal het.

Besprekingen tusschen de beste politieke koppen der intellectuele Bourgeoisie en die voortgekomen uit het het proletariaat, mogen het uitbreken van een nieuwen openlijken oorlog misschien voor langen tijd verijdelen, doch de onderlinge vernietigingsoorlog blijft niet alleen bestaan, maar wordt veel scherper. De Londensche conferentie heeft trots alle schijn, de tegenstelling tusschen het Fransche en Engelsche kapitaal vergroot. Het internationaal vakverbond moge blij zijn met die schoone „vrede”, maar de vrede, ook in kapitalistische zin, is te Londen na hevige kwellingen te hebben doormaakt, overleden.

Duitschland moet betalen en kan niet. Vrede en het Roergebied nog 'n jaar bezet. Aan dien „vrede” hebben de sociaal-democraten in Frankrijk, Duitschland en Engeland naar hun beste kunnen medegewerkt. Duitschland betaalt met producten en de werkloosheid in Engeland neemt onrustbarend toe. Een handelsovereenkomst tusschen Duitschland en Frankrijk (kan het vredelievender?) maakt de arbeidersregering in Engeland vreeselijk bezorgd.

Zoo is het wel duidelijk dat elke vorm van regering met behoud van het privaat-bezit der productiemiddelen, en haar steunpilaren de vakvereenigingen en politiek-parlementaire par-

tijen, nog slechts baanbrekers kunnen zijn naar het Graat.

Weg met deze rottende lichamen!

Wij jongeren willen Braanbrekers zijn naar het Leven, naar de Kommunistische maatschappij!

Vooruit, aan onze zijde, makker!

*) Dat Fimmen de waarheid spreekt, moet nog niet ertoe leiden dat wij hem als revolutionair kunnen beschouwen. Integendeel. Fimmen weet blijkbaar wie de bedriegers zijn, en toch blijven het z'n vrienden en partijgenooten. Opgepast voor zulke „waarheidssprekers.“

OPEN BRIEF AAN DE LEDEN VAN DE A. J. C.

Ik schrijf uit naam van ons allen een brief aan jullie. Want er is aanleiding om eens een woord tot elkaar te zeggen. Wanneer wij jullie zien op de straten met groene jakjes aan, netjes in rijen, voorzien van instrumenten, dan vragen wij ons af waarvoor die vertooning? En wij probeeren dan een antwoord te geven op die vraag. Dit antwoord moet luiden: zoo doen proletarisch denkenden niet. Neen een jongen of meisje van een wasscherij, een blikfabriek, een schoenfabriek of uit de metaalnijverheid en de werven, die doen zoo niet. Het is waar, jullie hebt dat zoo aangeleerd onder de leus: „kultuur-bijbrengen.“

Jullie leiders de heeren Schumacher en Vorrink gaan daarin voor. Jullie denkt dus het is goed.

Met wezenlijke beschaving of kultuur hebben noch jullie instrumenten, noch jullie dansvertooningen in de burgerwacht, op de Singel (waarvoor zooals „Het Volk“ schreef alle reactionaire bladen niets dan lof hadden) in het minst ook maar te maken. Ik ga dat aantoonen, dat kultuur (beschaving) en A. J. C. zeer tegengestelde dingen, ja zelfs heelemaal geen kultuur (is) zijn. Wie, en wat zijn jullie eigenlijk citherspelende, dansende leden van de A. J. C. van beiderlei kunne?

Jullie zijn de jonge garde niet van het proletariaat maar de garde van de bevoorrechte arbeiders van het N. V. V. en de S. D. A. P. Onderwijzers, ambtenaren, gemeente- en rijksemploye's, diamantbewerkers, kantoorbedienenden, kortom de beter betaalde kringen der arbeiders, een laag die in den regel wordt aangeduid met den naam:

ARBEIDERS-ARISTOCRATIE.

Deze groepen zijn het die in de S. D. A. P. den toon aangeven, en politiek gesproken zijn jullie in de eerste plaats de jeugd-organisatie van de S. D. A. P.

Jullie zult dat wel toegeven dat de A. J. C. de politieke Sportpark der S. D. A. P. is.

Ook meneer Schumacher, Vorrink, de gesalfieerden, zullen dat wel met ons eens zijn. De dansende, zingende en korfbalspelende A. J. C. is dus in het leven geroepen voor de propaganda van de S. D. A. P.

Is dit juist, en daaraan kan niemand twijfelen, dan zijn jullie leden van A. J. C. verantwoordelijk voor de S. D. A. P. en haar daden.

Jullie worden opgevoed door de heeren Vorrink en Schuhmacher van die partij.

Jullie leeren denken zooals „Het Volk“ denkt.

Jullie leeren handelen zooals de S. D. A. P. handelt.

Voor een denkend lid van de A. J. C. komt dus op den een of anderen dag vanzelf de vraag op, hoe handelt de S. D. A. P.?

Op die vraag moet een antwoord volgen.

Nou komen wij even terug op de kwestie van de kultuur, in het begin van dezen brief aangestipt. Welke kultuur heerscht op het oogblik in deze maatschappij?

Wij verzoeken even jullie aandacht, jullie inspanning. In deze maatschappij heerscht de burgerlijke klasse, die steunt op de uitbuiting, de slavernij van de groote massa.

Deze kultuur, die thans heerscht, is dus een klasse-kultuur, een burgerlijke kultuur. De groote massa der arbeiders hebben daaraan, aan die kultuur geen deel, of zoo zij er wel deel hebben, hebben zij alleen het slechte ervan.

Deze kultuur bijbrengen, wil dus zeggen: burgerlijke kultuur bijbrengen, dat is dus brengen in de sfeer der bourgeoisieideeën op het gebied van kunst, literatuur en meer nog op dat der politiek.

Deze burgerlijke beschaving is vals, dubbelzichtig. In den mond schoone woorden, met de daad onderdrukking van den Javaan en van het proletariaat in Holland. Want, zonder onderdrukking en uitbuiting kan de bourgeois, de bacillen-drager der burgerlijke kultuur niet bestaan.

De bourgeois huichelt dus democratie, de bourgeois wendt voor geloof, wendt voor het schoone in kunst, het ware in wetenschap, maar bedoelt alleen vulling van de brandkast en lekker eten, drinken en mooie meiden houden, die veel centen krijgen.

Leden van de A. J. C. wat doet nu de S. D. A. P. waarvoor jullie nu worden opgeleid? Zij, de S. D. A. P., steunt deze heeren in Nederland en Indië.

Jullie demonstreeren voor de vrede of hebben dat gedaan.

De S. D. A. P. heeft gedurende 1914—'18, tijdens den wereldoorlog, steeds voor de oorlogscredieten gestemd. Zou Nederland er in betrokken zijn geworden, er is geen twijfel aan of de S. D. A. P. zou de meest patriotische politieke partij zijn geweest. Juist zooals de S. D. A. P. in België, in Frankrijk, in Duitsland dat is geweest.

Wie zegt verdediging van Nederland, zegt eveneens verdediging van Indië, het bezit van Nederland in de Oost.

Zit de bourgeoisie bij ons te lande in den hoogsten nood, de S. D. A. P. is het, die het proletariaat wil laten slachten voor de imperialistische belangen, de landsbelangen der bourgeoisie.

Troelstra, jullie bekend, hield in Augustus 1914 in de Kamer de meest patriotische rede. De heer De Savornin Lohman, Christelijk Historicus, viel hem ten zeerste bij.

Troelstra ging verder en bood zijn niet-dienstplichtigen zoon aan op het Ministerie van Oorlog!!

Voor deze klasse-kultuur, voor het Nederlandsche imperialisme daarvoor komt zij op de S. D. A. P. Al toont thans de S. D. A. P. even huichelachtig als de burgerlijke kultuur die zij steunt, een vredesmasker en wiegt de massa in slaap met de leuze: medezeggenschap in de bedrijven.

Maskers af mijneheeren Schuhmacher en Vorrink, zijt de dienstknechten van den heer Troelstra, van den leider der Sociaal Democratie, van de partij van het klassenverraad, van de partij der burgerlijke kultuur, van de partij der landverdediging, van de partij van het Nederlandsche imperialisme.

Leden van de A. J. C. wilt gij bacillen-dragers der burgerlijke (on)kultuur worden?

Wilt gij „in de ure des gevaars“ het land verdedigen?

Leden van de politieke jeugdorganisatie der S. D. A. P. wilt gij blinde politieke volgelingen worden van de knechtjes van Troelstra, de heeren Vorrink en Schuhmacher?

Want dansende, balspelende, muciseerende jonge S. D. A. P.ers, zoo gij niet gelooven wilt, door feiten als bovenstaande, leert dan uit de waardeering die de volkerenonderdrukkende Nederlandsche Regeering van Colijn, van Ruysch, voor jullie organisatie heeft, wie en wat je organisatie de A. J. C. is.

Jullie vereeniging krijgt geld van de imperialistische regeering in Nederland.

Het bedrag is 4000 gulden. Kan er beter bewijs zijn hoe jullie gewaardeerd worden door de heerschende klasse. Deze vierduizend gulden van de onderdrukkers van den Javaan, van de uitzuigers der Nederlandsche arbeiders, is een judaspenning, een premie voor het verraad van de leiders Troelstra en zijn knechtjes Vorrink en Schuhmacher.

De A. J. C. is zoo geworden een deel, een opvoedkundig instrument van de burgerlijke maatschappij. Daarom is het dat jullie geld krijgen van Olie-Colijn, daarom worden jullie gesubsidieerd!

Onder het mom van Socialisme en gemeenschap worden jullie jongeren verkocht, verraden en overgeleverd aan den vijand, aan de bourgeoisie.

Keert je daarom af van die valsche profeten, keert je daarom af van de bourgeois die een mombakke van socialisme voor het gelaat dragen zooals jullie Schuhmacher, jullie Vorrink.

Komt tot het radicale communisme van de K. A. J. die het standpunt inneemt van de Kommunistische Arbeiderspartij. (Niet te verwarren met de partij van den heer Wijnkoop c.s.)

Breekt met hen en wordt onverzoonlijk tegen de burgerlijke ideeën op elk gebied. Tegen de valsche democratie van het parlementarisme, tegen de leidersorganisatie als in de vakbeweging is belichaamd, tegen de landverdediging, tegen de burgerlijke kultuur, tegen het imperialisme.

Daarom heffen wij als leus aan: Front tegen de contra-revolutie! Front tegen alle poliek parlementaire partijen van Ruysch de Beerenbrouck tot Wijnkoop!

Op voor de dictatuur van de klasse van het proletariaat. Op voor de (K)omm. (A)rbeiders (J)eugd en de Komm. Arbeiderspartij in Nederland.

De Kommunistische Jeugd-Intern. is dood!

Eenheidsfront! Arbeidersregeering! ziedaar de leuzen waarmee de Komm. Jeugd Intern. haar laatste restje van Kommunisme prijs gaf.

Een front met de eertijds terecht zoo gehate Sociaal-demagogen en Vakvereeringsbureaucraten, de beulen van het proletariaat. Geregeerd te worden in de kapitalistische staat door zijn „eigen“ voormannen, kan het slimmer voor het proletariaat?

De proletariërs die er tegen opkwamen moesten het, als in Saxen tijdens de arbeiders-regeeringsperiode de werklozen, met den dood bekopen.

En nu, nu vele revolutionaire proletariërs dit spelletje doorzien, en uit vertwijfeling niets anders weten te doen dan weg te loopen van de 3e Internationale, maakt deze en met haar de genoemde K. J. I. weer een zoogenaamde zwaai naar links en schreeuwt en scheldt weer

de Soc. democraten. En de praktijk? De Oude Vak Intern. moet eenheid maken met de Oudegeesten. Ze spreekt tegelijkertijd over: verraders en kameraden. En de jongeren zullen ook spoedig oude geesten zijn. Zij houden vast aan de verrotte vakverenigingen en parlementen der heerschende klasse.

De Kommunistische Jeugd Internationale is dood! Haar lijkenlucht zal ons niet deeren. Onvermoeid zullen wij voortgaan op den revolutionairen kommunistischen weg. Onze tijd, de tijd van den zelfbewusten opmarsch en het proletariaat naar de proletarische klasse-dictatuur breekt aan! Volgt onze parolen nageren, sluit U bij ons aan, en onze klasse overwinnen!

De Moker

Orgaan van de V. J. V. (Vrije Jeugdverbond)

Onder de zich noemende opstandige, revolutionaire arbeiders vinden wij vele schakeeringen, waarvan de meeste slechts steunen op klunkklank van woorden en op nuttelooze individuele daadjes. Het wezen van het kapitalisme brengt dit niet zich mede. Het proletariaat is in zijn bekrompenheid, waarin het gehouden wordt door alle staatsinstellingen en nachtmiddelen, geholpen door de vakverenigingen en de parlementaire partijen, goedgevoig, berustend en weinig doortastend. Haar leest is gedrenkt in de kapitalistische ideologie (gedachtenleer) en is zich nog niet bewust van zijn taak als klasse.

„Opgevoed“ als de arbeiders zijn op de scholen, in de kerken, door de burgerlijke kranten enz. hebben zij het niet verder kunnen brengen dan te vechten voor eigen bestaan en zich te organiseren in vakverenigingen en politieke massa-partijen, waar zij onbewust of ook wel bewust de wiltoze werktuigen zijn van eenige leidersklieken.

„Hier taak het thans is, het kapitalisme te helpen zich weer herstellen. De zich noemende anarchistische arbeiders, zeggen zich niet te laten leiden door deze misleiders en zeggen vrije menschen, individualisten te zijn. Laten wij eens nader bezien wat daarvan waar is.

„We vinden in „de Moker“ van 1 Juli 1924 een artikel, geteekend door Rinus v. d. Brink, getiteld „Het woord aan de Jeugd“. Dit artikel geeft vrijwel juist en uitvoerig weer, hetgeen in de V. J. V. leeft. Het is geschreven door iemand, die iets wil, maar niet recht weet wat.

Wij nemen aan, dat het iemand is, die het eerlijk meent en ernstig wil strijden tegen het kapitalisme, maar het hoe heeft hij slecht begrepen.

Waarom neemt deze jeugdgenoot zoo'n vijandelijke stelling in tegenover de ouderen? Is dat niet zeer aanmatigend. Integendeel moeten ouderen en jongeren, natuurlijk in afzonderlijke organ. eensgezind in den zwaren strijd tegen het kapitalisme optreden. Het oude, het niet meer bruikbare in den strijd voor de revolutie, de vakverenigingen en de parlementaire partijen, die moeten fel bestreden worden, de nieuwe gedachte, de nieuwe revolutionaire organisaties, moeten opgebouwd worden, dat is een strijd tusschen oud en nieuw, niet tusschen jongeren en ouderen.

De schrijver begaat verder met zijn artikel de grootste fout, die gemaakt kan worden: afbreken zonder opbouwen. Weg met dit, weg met dat, maar wat dan??

Niets positiefs wordt gezegd, de weg ter bevrijding van het proletariaat is een mist, een onzekerheid in dit artikel.

Uitstekend is het, dat deze jongeren, gelijk wij doen, willen strijden tegen het misdadige

optreden der parlementaire partijen en vakverenigingen de jeugd tot zich trekken, terwille van hun aantal, terwille van hun bestaan (van de leiders). „Doel is, van de vurige jongeren willooze volgelingen te maken, welke slechts doen, wat door de ouderen goedgekeurd wordt, lezen wij in het artikel. Uitstekend is het tevens, het verraad van de op den grondslag van het kapitalisme opgebouwde en bestaande organisaties te ontmaskeren. Uitstekend is het verder te roepen: doch zij (de ouderen) hebben plaats te maken voor hen, die beziel zijn met nieuwe inzichten en idealen, die de geschiedenis in andere banen wenschen te leiden“. Dat alles is uitstekend! Maar welke nieuwe idealen, welke nieuwe inzichten, welke daden worden genoemd?

Slechts één daad wordt genoemd, dienstweigeren, maar wij gelooven niet dat R. v. d. Brink bedoelt dat daarmee de nieuwe maatschappij veroverd kan worden, want zelf zegt hij: „De oorzaak der oorlogen is te vinden in de huidige productieregeling zelve, en aze dient grondig te worden herzien, wil men oorlogen kunnen voorkomen.

Juist, en daar zijn revolutionaire organisaties, voor noodig, daarvoor is het noodig dat het proletariaat klassebewust wordt, dat het wordt opgevoed tot klassestrijders tegen het kapitalisme, dat de menschheid ten ondergang leidt. Daarvoor is noodig dat de arbeiders niet alleen het verraad van de leiders hunner vakvereen, en parlementaire partijen doorzien, maar tevens dat zij die organ. opbouwen, die duidelijk en alleen als doel hebben: de macht, politiek en economisch aan het proletariaat

Deze organisaties zullen natuurlijk niet uit den grond gestampt kunnen worden, maar die zullen groeien, naarmate van de bewustwording van de arbeidersklasse. Schrijdt deze voorwaarts, dan moeten vanzelf de revolutionaire bedrijfsorganisaties, ontstaan die dan klassestrijdorganisaties zijn. Kunnen deze zich evenwel niet als zodanig handhaven, en krijgen ze een overwegende opportunistische tendenz, hetgeen den eersten tijd best mogelijk is, dan dienen ze weer bestreden te worden, evenals de thans bestaande vakverenigingen. Deze ontwikkeling zal niet in een opgaande rechte lijn gaan, maar zal zich met vallen en opstaan voltrekken. De Duitse revolutionaire bedrijfsorganisaties wel te onderscheiden van de wettelijke, ingesteld en gesteund door den staat, zijn daar een levend voorbeeld van. In de revolutionaire bedrijfsorganisaties ingesteld op het bedrijf en niet op een vak, spelen de arbeiders zelf de grootste rol, zij zullen het zijn, en niet de leiders, die de officieele gebouwen en de bedrijven bezetten, en ze met geweld, waarvoor het proletariaat heeft te leeren de wapenente gebruiken, zullen verdedigen tot het uiterste. Kortom, zij zullen de dictatuur van het proletariaat uitoefenen, zoodat het de macht heeft over alle economische en politieke instellingen, en deze behoudt. En, zoo zeiden we, met geweld veroverd en behoudt. Want de bourgeoisie zal geenszins vrijwillig afstand doen van haar macht, en is deze haar evenwel uit handen genomen, dan zal ze zeker weer probeeren de macht te heroveren. Maar dan komt het er op aan, dictatuur testellen tegenover dictatuur. En ieder die dan spreekt van „anti-militarisme“ of „het vrije individu“ enz. zal willens of onwillens, een verrader der revolutie zijn, waarmee rekening gehouden moet worden. We lezen evenwel in „De Vrije Samenleving“ van 30 Aug. '24, orgaan van het Sociaal Anarchistisch Verbond in een artikel

gewijd aan Klaas Blauw: „Zeker, er zijn absolutistische anti-militaristen, die op grond van hun christelijk beginsel elk geweld verwerpen, maar het meerendeel der anti-militaristen aanvaardt de zelfverdediging. Hier wordt bedoeld van het individu. Maar van het geweld als noodzakelijke factor in den klassenstrijd willen deze menschen niets weten. Bravo!

Verder in te gaan op de vorming van de rev. bedrijfsorg. en op het zich voltrekken van de revolutie zou ons thans te ver voeren.

Te werken aan de zelfbewustzijnsontwikkeling van het proletariaat, het begin van de proletarische revolutie, ziedaar onze taak. Dit begripen thans de Kommunistische Arbeiders Partijen en van de Hollandsche Jeugd de Kommunistische Arbeider-Jengdgroep (K.A.J.-groep). Wie wil niet als eerlijke revolutionair de frase (mooie woorden zonder ondergrond) den rug toekeren en een werkend deel worden van de Komm. Arb. Jeugdgroep.

BRIEF UIT BRABANT.

Aan de K.A.J.

W. M.,

Er vindt hier vandaag (10 Aug.) te Best een anti-oorlogsmeeing plaats van de I.A.M.V. Voor de verhoudingen in Brabant was deze goed bezocht. Ongeveer 200 bezoekers.

Herman Groenendaal hield een behoorlijk betoog, waarin hij o.a. ook de anti-geweldsanarchisten er van langs gaf. Zijn overzicht van de Internationale toestand van het kapitalisme was ook voor ons bevredigend. Hij kwam tot de slotsom dat uit de doodscrisis geen andere uitweg was, dan de proletarische revolutie. Herhaaldelijk betoogde hij, dat hij behoorde tot de revolutionaire anti-militaristen. Zijn eindconclusie was: waar mogelijk sabotage der productie, vooral van oorlogsproducten, en verovering (daarop legde hij nadruk) der productiemiddelen, o.a. door bedrijfsbezetting. Laat ik niet vergeten te vermelden dat de S.D.A.P. zeer scherp doch zakelijk werd bestreden, waarbij de Engelsche en Denemarische Arbeidersregeering van pas kwam. Aanwezige S.D.A.P.ers maakten zich zoo boos, dat zij tijdens het debat alleen maar wenschten te verklaren, dat de spreker geen vrede gepredikt had, maar een scheldpartij op de S.D.A.P. had gehouden. Een C.P.er, die opmerkte dat hij Groenendaal's betoog behoorde propageering van het Roode Leger, kreeg tot antwoord, dat het vóór opstellen van georganiseerd geweld verkeerde gevolgen moest hebben.

Ik ben met deze mededeelingen zoo uitvoerig omdat hieruit blijkt, dat de jongeren in de beweging, ook van de anarchistische kant, als zij iets positiefs willen zeggen, steeds meer tot het Kommunistisch Arbeidersstandpunt overhellen, wat niet zeggen wil, dat wij hen spoedig in onze rijen (of beter rijtjes) zullen zien, maar wat wel er voor spreekt, dat wij onze propaganda ook naar dien kant moeten versterken.

Onze actie moest zich dit keer bepalen tot krantenverkoop en persoonlijk gesprekken. Ik verkocht 30 kranten en 4 onzer brochures.

Laat ik jullie meteen iets vertellen van de Verhoudingen in Eindhoven.

Als je 'n poosje hier bent, krijg je het gevoel, alsof je in een heele groote gevangenis rondloopt. Vrij rondloopen is toegestaan, maar overal zijn cipiers. De zaak is dat de Philips-onderneming zich niet alleen bepaalt tot lampenfabricage, maar dat ze overal inzit. Je hebt Philips-coöperatie - kruidenier-bakkerij-melkrichting, etc. Philips wandelparken, Philips

concerten, etc. etc. en niet te vergeten de Philips-krotten! Het is hier dan ook Philips voor en Philips na. En wat doen ze overigens voor hun proletariërs? Over de verhoudingen in de fabriek vertel ik een volgend keer, maar dit eene kan ik toch niet langer verzwijgen: **Er is een zwarte lijst**, d.w.z. dat, wanneer je ontslagen bent wegens 'n klein „vergriep” **Je in Eindhoven nergens meer in komt!**

Wat de moderne bond doet? ze hebben ongeveer 300 georganiseerd, maar ze doen niets, niemand! „Wat kunnen we doen,” vroeg me een modern georganiseerd arbeider! Hier waar 'n gewone loonstaking werkelijk nog revolutionair zou werken, denken de leiders er natuurlijk niet aan om zelfs bij de schandelijke aanvallen op de loonen zoo iets te proclameeren. Van medezeggenschap gesproken!

Het is een typisch verschijnsel, dat hoewel hier 99 pCt. van de arbeiders (dat daaronder ook vele S.D.A.P.'ers zijn is bekend) trouw naar de kerk gaan, zij voor onze propaganda zeer vatbaar zijn. Ook daarover schrijf ik nog wel. Het staat echter wel vast, dat 'n kern die voor onze beginselen werkt en hier zeker succes zou hebben, er voorloopig niet komt. Als de paar revolutionaire proletariërs hier nu maar het dringende voelden zich aanen te sluiten, dan duurde het niet zoo heel lang meer.

We hopen spoedig te kunnen berichten, dat dit eindelijk is geschied.

Komt Jongeren, strijdt met ons voor de Nieuwe Schoonheid!

De besten onder de jongeren van dezen tijd zijn zoekende, naar Schoonheid.

In het burgerlijk gezinsleven vinden ze alleen maar sleur, angst voor het Groote en Vrije. Ook in 't bedrijf heerscht dezelfde benauwde banaliteit.

En we willen toch in den weinigen vrijen tijd dien we hebben, 'n beetje genieten van het Leven. We zoeken de kunst op, lezen gedichten, wagen ons ten slotte aan de groote dichter Shakespeare, maar hebben wij, proletarische jongeren, 'n opvoeding gehad waardoor we kunnen begrijpen? En bestaat er genieten zonder begripen? We zien „Hamlet” praten er 'n beetje oppervlakkig over, maar begrijpen het in wezen niet, omdat we Shakespeares tijd, de klasseverhoudingen uit dien tijd niet kennen. Ook van den Grooten Revolutionair Beethoven te genieten, staat onze gebrekkige opvoeding ons niet toe.

Is dit erg jonge vrienden? Neen, O, neen. Onze taak is een andere! Onze taak is: de Nieuwe Schoonheid te brengen.

Later als de periode van proletarische dictatuur over de Bourgeoisie en haar steunpilaren voorbij is, als het Kommunisme er is, dan zal het jonge geslacht leeren begrijpen ook het Oude, het Verleden.

Het Heden, de kunst van het Heden? Ze is levenloos, bekrompen, individualistisch, dadaïstisch, zonder Schoonheid. Er is thans geen ware kunst. De „kunst” van het heden is het symbool, het vreeselijke kenteeken van van de ondergang der kapitalistische maatschappijvorm.

De Schoone daden van de revolutionairen in Duitsland en Rusland hebben ons wakker geschud. We voegden ons bij hen! Daar in de revolutionaire beweging, kon ons jeugdig

opstandig bloed vrijer stroomen. Daar werden we ook door de ouden begrepen. Daar geen plaats voor banaliteit, maar frissche gedachten vonden voedsel.

En we ontdekten ten slotte bij deze harde strijders tegen deze „samenleving”.

(O, Jongere welk geluk!) de Nieuwe Schoonheid, de Nieuwe Kunst!

We begrepen de Schonheid van den klasstrijd tegen onze heerschers.

We lazen in „Pan”, het dichtwerk van onzen eigen proletarische dichter Herman Gorter. We vonden daarin, onzen klasstrijd wordt er in beschreven, een gloed, een liefde, harts-tocht, toewijding, zooals alleen Kommunistische kunstenaars kunnen bezitten.

Terwijl wij spraken op onze kleine Kommunistische vergaderingen, terwijl wij schreven voor ons kleine, maar kommunistische krantje, voelden we in ons de nieuwe Schoonheid geboren worden.

Toen begrepen we de woorden, de zang van Gorter in „Pan”:

„Wij arbeiders zijn de Vaders van den arbeid en de Moeders van de Schoonheid.”

En wij wierpen weg alle resten der burgerlijke „beschaving”. Wij werden nieuwe menschen, waarlijk nieuwe menschen: Kommunisten.

Doe als wij jonge vrienden. En vindt in onze rijen de Nieuwe Schoonheid door met ons te strijden.

STUDENTEN-„OPVOEDING.”

Hoe veredelend de opvoeding der aanstaande intellectuelen is, in „De vrije Deutsche Republik” leert ons de Deutsche correspondent van „De Nieuwe Rotterdamse Courant.”

Van een ambtenaarszoon, die naar de Universiteit zou gaan, vertelt hij:

„Eerst na eenige weken zagen wij onze jonge vriend weer eens. De blozende, dikwangige, schuchtere jongeling was reeds sterk veranderd. Hij zag er niet meer zoo blozend uit, was ook lang niet meer zoo rond in zijn gezicht, maar wel zelfbewuster geworden. Men kon hem het nachtbraken en drinken wel aanzien.”

Over studie hoorde de schrijver de ouders der jongeling, die zeer trotsch op hun zoon waren, nooit spreken. Wel over het aantal glazen bier dat de jongeling had moeten drinken, en de vooruitgang die hij maakte bij het schermen. Ongeveer den geheelen dag was de jongeling bezet. Dan moest hij hier zijn om de kneipe (kroeg) te bezoeken, dan moest hij op de vechtboden (schermzaal) zijn. Dan werden zij met eenige andere lotgenooten naar een bal, waar te weinig dansers waren, gecommandeerd. Vrij hadden zulke jonge studenten eigenlijk niet. Zelfs Zondags stonden ze nog onder de bevelen van hun corps.

Hij vertelt ten slotte nog, (wij citeeren hier niet alles omdat dit te veel plaatsruimte zou kosten):

„Maar het eigenaardigste was, dat de ouders mij een portret lieten zien, waarop de jongen stond afgebeeld nadat hij had deelgenomen aan een schermwedstrijd. Zijn verwondingen waren door potloodstrepen verduidelijkt.”

Wij zeggen: Is het wonder, dat deze uitgefufte, gedemoraliseerde en gemilitariseerde a.s. geestelijke leiders der menschheid, bij iedere poging van het proletariaat een menswaardiger samenleving tot stand te brengen, de beestachtigste blijken hunner welopgevoetheid geven?

DE NACHTWACHT.

Stille nacht, heel het stedeke slaapt,
Als Klaas Vaak alles aan heeft geraakt
In Zomernachten.
Alles rust, en mijn galm klinkt zoo wijd,
't Klokje slaat, 't is tijd,
bim

De Nachtwacht slaat,
Rust Kamerad.

Bij het grillige spel van de maan
't Zijn visioenen die komen en gaan
In Zomernachten.
En dat spel zegt mij: mensch zij bereid
Als het klokje slaat, is 't tijd.
bam

De Nachtwacht slaat,
Kamerad!

Waar ik zit is beweeg om me heen,
En toch ben ik met de maan slechts alleen
En . . . 't verleden.
En, waar weer het heden in lag
en niet en zag, klokkeslag.
bim

De Nachtwacht slaat
Sottepraat.

Soms is 't of ik Napoleon zie,
Hoor! Hij commandeert Bataillon la Patrie
Hoor ik zijn galm,
Kanonnegebulder en strijd.
Sla de klok, 't is tijd,
bam

De Nachtwacht slaat:
Verraad, Verraad!

Wat en ziet zoo'n wacht in den nacht
Waar 'n ander en mensch niet aan dacht
In Zomernachten
Ontwaak en mijn taak is volbracht,
Breek macht der nacht,
bim!

De Nachtwacht slaat,
Voor wie 't verstaat!

WERKLOOZEN GEFUSILEERD!

„Actie” van de C. P.

3000 Deutsche werklozen zijn „ingelijfd” bij het Spaansche vreemdelingenlegioen door agenten die hun werk in Spaansche havensteden hadden beloofd. Krantenberichten melden dat een groot aantal van hen bij de gevechten in Marokko gesneuveld zijn, terwijl anderen die poogden te ontvluchten, zijn gefusileerd.

Dit feit moge onze klasse-haat aanwakkeren, maar we weten dat het een van de vele vreeselijke gebeurtenissen is, die uit de kapitalistische productie-wijze voortkomen. Wie deze beestachtigheden onmogelijk wil maken, moet met ons mede het proletariaat oproepen en voorbereiden tot de proletarische dictatuur. De z.g. democraten van allerlei schakeering die door hun hulp om dit systeem in stand te houden, mede schuldig zijn aan deze moordpartijen, roepen: foei! Ook de z.g. Kommunistische Partijen verschillen daaromtrent niet meer. De C. P. in Duitsland weet naar aanleiding van bovengenoemd feit niet anders te doen: aan de klasse-regering door middel van haar parlement te vragen „wat denkt gij te doen ter bevrijding van deze Deutsche Staatsburgerij en voor de bestraffing van hen die het leven van een aantal Deutsche werklozen op het geweten hebben.” (Door ons cursief gezet.)

Wij schieten woorden te kort om deze handelwijze door hen zelf „revolutionnaire parlementaire actie” genoemd, te karakteriseren!

BERICHT. Dit is het laatste No. van de 2e Jaargang. Zij, die de 2e Jaarg. niet betaald hebben, zullen de volgende krant NIET ontvangen. Zendt spoedig postwissel! Ook voor de 3e jaargang. Steunt het Komm. Arb. Jeugdblad „De Baanbreker”

2 e Jaargang

ZELF DENKEN — ZELF HANDELEN

No. 9

DE BAANBREKER

Orgaan van de Kommunistische Arbeiders Jeugd

Redactie- en Administratie-adres
VROLIKSTRAAT 271³ — AMSTERDAM

Abonnement bij vooruitbetaling f 0.70 per jaar franco
Propaganda-nummers 5 cent

Aan de Jonge Arbeiders der Geheele Wereld!

De honger, de nood, de ellende neemt toe. Brutaler en drukkender word in alle landen de uitbuiting van de jongen en volwassen proletariërs. Overal waar het Kapitaal z'n begeerte klauwen uitgestrekt heeft, waar een kleine groep van uitbuiters de breede massa van heet arbeidende Volk voor hun overvloedige diensten verrichten laat, vertoonen zich ook de vervalverschijningen van deze maatschappij, gaat het burgerlyke winstmaaksysteem aan zyn tegenstellingen ten gronde.

De stryd om de afzet-markten, deze reusachtige concurrentie stryd van den Wereldoorlog was de stoot tot de ineensstorting van het Kapitalisme. Een ontzettende massa producten en machines werden vernietigd. De gesamenlyke Wereldproductie is met de helft achteruitgegaan. De internationale uitbuitersklasse is onmachtig de ineengestorte maatschappij weder te herstellen. Het eenige doel van het internationale Kapitaal is nog zyn levensduur en daardoor zyn winst, zo lang mogelijk te verzekeren.

Dit kan echter alleen op kosten van de jongere en oudere arbeiders geschieden. Loonvermindering, stillegging der bedryven, halve dagen werk, en dan weer overwerk, is aan de orde van den dag.

In deze noodlotige toestand wordt het proletariaat meer nog dan vroeger: verraden. De Bourgeoisie gebruikt overal de „leiders” en de „vertegenwoordigers” der arbeiders, om de massa's die tegen de volledige verelending in opstand komen, vor altyd te kunnen neerslaan. Militairen en politie arm in arm met de vakverenigings- en parlementairepartyleiders, hebben in de landen waar een revolutionnaire beweging was, deze in stroomen van bloed verstrikt.

Het internationale jeugdproletariaat, als het levendigste en revolutionairste deel van het gezamenlyke proletariaat heeft thans:

Vast te stellen, dat het Kapitalisme onvoorwaardelyk ten gronde gaat, en dat, als het proletariaat niet onder de puinhoopen begraven wil worden, het de stryd op moet nemen voor de heerschappij van hen zelve, voor de Dictatur van het proletariaat!

Om het gansche proletariaat deze weg te toonen is het noodig, het ware karakter van de oude organisaties en leiders bloot te leggen en daar teegen te stryden.

Geen redegekevel in het parlement, geen loonstryd van de vakverenigingen kan meer helpen, alleen de proletarische revolutie brengt redding!

Niet alleen stryd tegen de Verraders die in 1914, in het belang der Bourgeoisie de proletariërs de oorlog in jaagden en de dood van miljoenen

jonge arbeiders op hun geweten hebben, de 2e Intern., de Intern. Vakverbonden en de Socialistischen Jeugd-Intern., die dit alles goedkeurt, maar ook de scherpste stryd tegen de organisaties die met revolutionnaire frasen, het proletariaat aan de Bourgeoisie verkoopen. De Kommunistische Intern. en Jeugd-Intern., die nog voor eenige jaren riepen: „Schiet neer de Nationalistische verraders. Rukt de grenspalen uit. De arbeiders hebben geen Vaderland”, en die thans met dezelfde verraders, de moordenaars van Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg, tesamen optrekken: „ter redding van het vaderland en van de vakverenigingen”.

Tegenover dit verrad, tegenover de vakverenigingen en de parlementaire partijen, tegenover het nationaal en internationaal in geweldige trusts tesamen gesloten Kapitaal, is de aaneensluiting van het internationale proletariaat noodzakelyk:

In de bedryven, in de plaatsen der uitbuiting zelf, waar Kapitaal en arbeid het scherpst tegenoverelkaar staan. Als klasse in de bedryven tesamen gesloten, zonder onderscheid van Beroep, Ouderdom of geslacht, geheel op zyn eigen kracht aangewezen, zal het proletariaat, door de Raden het Kapitalisme den doodsteek toebrengen en het Kommunisme opbouwen.

Daarom, jonge arbeiders der geheele Wereld, sluit je aanen in het revolutionnaire klasse-front aller uitgebuitenen, neemt den onverbiddelelyke stryd op:

Tegen het Internationale Kapitaal!
Tegen de openlyke handlangers der bourgeoisie!
De 2e Intern., de Intern. Vakverbonden, de Socialistische Jeugintern, en hare afdelingen!
Tegen verkaptte Vyanden van het proletariaat,
De nationalistische 3e Intern. en de „Komm.” Jeugintern.
Tegen elke halfheid en elk compromis!
Voor de aaneensluiting van alle revolutionnaire arbeiders
Op de gronslag van het bedryf!
Voor den revolutionnaire compromislosen klassestryd,
Met het eenige doel:

Dictatur van het proletariaat, kommunisme!

Kommunistische Arbeiders Jeugd Deutschland
(K. A. J. D.)

Kommunistische Arbeiders Jeugd Nederland
(K. A. J. N.)

Kommunist-Patriotten of de Leiders der K. P. D.

Niets bind de Kommunist aan z'n natie, z'n vaderland. Nationale grenzen hebben slechts in zooverre betekenis voor de Kommunist, als door de verschillende staat van ontwikkeling in de Wereld, er ook een verschillende strydwyze noodig is. In Rusland, b. v., een boerenland een andere taktiek, dan in Duitsland en Engeland war de industrieelle ontwikkeling, tot de in het kapitalisme, hoogst mogelyk bloei gekomen is.

De Kommunist zegt: Het is in't belang van den nationalen uitbuiters, dat het proletariaat vecht

voor „zyn” natie. Een arbeider heeft geen vaderland.

Zoo ook in Duitsland.

De Fransche Kapitalisten willen het bankroet hunner vereeniging, de Staat, voorkomen door het Deutsche kolengebied te vereenigen met hun hooggevegebied en houden de Roerstreek voor dit doel bezet.

Voor de Deutsche Staat zou dit echter de volkomen inzinking beteekenen. Daarom eischen dus de Deutsche Kapitalisten leidelyk verzet. De arbeiders echter hebben daar niet het minste belang by. Immers de uitbuiting door de Deutsche Kapitalisten is toch even zwaar als die door de Franschen.

De K. A. P. D. en de K. A. J. D. zeggen dan ook: niet optreden voor het belang van je uitbuiters, maar stryd en in Duitsland en in Frankryk voor de dictatuur over de uitbuiters.

Bekend is het feit dat het N.V.V. de belangen der Deutsche Bourgeoisie steunt door haar geldzendingen. Echter ook de sterkste sectie van de 3e Intern. de K. P. D. verleent nog een betere steun aan de Deutsche Bourgeoisie. En de Heeren Wynkoop c. s. evenals de jongeren juichen dit optreden toe.

Wy veronderstellen dat onze lezers de val van de 3e Intern. en hare oorzaken bekend zyn en geven dus alleen de speziaal „duitsche” oorzaken op van dit optreden der K. P. D.